

Η Ευρώπη μόνη απέναντι στη Ρωσία

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΑ

ΤΗΣ ΙΝΩΣ ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ

Οι συγκρούσεις τελειώνουν, όπως διδάσκει η ιστορία, είτε με συντριπτική ήττα της μιας μαχόμενης πλευράς αποφασίζουν ότι η παράταση της σύγκρουσης δεν τους συμφέρει. Σήμερα αυτή η παράδοση έχει ανατραπεί και στις δύο συγκρούσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη, στην Ουκρανία και τη Μέση Ανατολή. Παρότι διαφορετικές υπάρχει ένας κοινός παρονομαστής: καμία εξωτερική δύναμη δεν επιθυμεί να επιβάλει λύση υπέρ μιας πλευράς με χρήση δύναμης ικανής να κατατροπώσει την άλλη όπως είχε συμβεί με τη σύμπτυξη μετώπου κατά της ναζιστικής Γερμανίας. Και στις δύο περιπτώσεις μόνο δύο δυνάμεις θα μπορούσαν να το κάνουν αυτό, οι ΗΠΑ και η Κίνα αλλά είναι προφανές πως δεν το επιθυμούν. Οι λόγοι της απροθυμίας τους διαφέρουν αλλά συγκλίνουν στο ότι δεν επιθυμούν να έρθουν σε ευθεία σύγκρουση η μία με την άλλη διότι αυτό θα σήμαινε ένα ρήγμα παγκοσμίου πολέμου. Αν αυτή η παράμετρος δεν αλλάξει, είναι πιθανό οι συγκρούσεις να διαρκέσουν ακόμη για μεγάλο χρονικό διάστημα. Για την Ευρώπη, παρά τις επιπτώσεις του πολέμου στη Μέση Ανατολή στην οικονομία και την ενεργειακή της τροφοδοσία, η σύγκρουση της Ουκρανίας είναι πολύ σοβαρότερη καθώς απειλεί την ασφάλεια της επικράτειάς της. Η σημερινή ηγεσία των ΗΠΑ αδιαφορεί για τις συνέπειες αυτές και πολύ πιθανώς να μην αντιδράσει αν χώρα - μέλος της ΕΕ ή και του ΝΑΤΟ υποστεί επίθεση. Οι ευρωπαϊκές ηγεσίες το έχουν συνειδητοποιήσει και είναι ο λόγος για τον οποίο έχουν αρχίσει να κινούνται με ρυθμούς ταχύτατους για τη συγκρότηση της ευρωπαϊκής άμυνας. Για τη Γαλλία αυτή είναι μια κατεύθυνση χωρίς επιστροφή αλλά καθοριστική υπήρξε η στροφή της Γερμανίας. Ο καγκελάριος Μέρτς εξελήθη ως ατλαντιστής. Η δήλωση που έκανε αυτή την εβδομάδα για τον πόλεμο της Μέσης Ανατολής έδειξε ότι δεν περιμένει πλέον τίποτε από τις ΗΠΑ. Τι είπε; «Οι ΗΠΑ έχουν ταπεινωθεί από το Ιράν, δεν έχουν στρατηγική εξόδου και κινδυνεύουν να συρθούν σε μια μακρά σύγκρουση όπως είχε συμβεί με το Ιράκ και το Αφγανιστάν». Ένας γερμανός καγκελάριος δεν θα έκανε ποτέ μια τέτοια δήλωση αν δεν πίστευε ότι οι σχέσεις με τις ΗΠΑ έχουν διαρραγεί. Προστίθεται στους ευρωπαίους ηγέτες, Μακρόν, Μελόνι, Στάρμερ, που βρίσκονται σε ρήξη με τον Τραμπ.

Σε προηγούμενη φάση των διατλαντικών σχέσεων η ρήξη αυτή θα προκαλούσε σεισμό. Όχι πια, οι Ευρωπαίοι ξέρουν ότι θα πρέπει να αντιμετωπίσουν μόνοι τους τη μεγαλύτερη απειλή για την ήπειρο, τη Ρωσία. Η διεύρυνση του μετώπου της Ουκρανίας με επιθετική ενέργεια κατά χώρας της Βαλτικής ή και της Πολωνίας είναι πλέον ένα σενάριο που ευρύτατα συζητείται σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Δεν θα πρόκειται για εισβολή όπως στην περίπτωση της Ουκρανίας. Η ρωσική πλευρά δεν θα κινηθεί εναντίον ευρωπαϊκού στόχου σε μεγάλη κλίμακα. Θα θελήσει να εκμεταλλευθεί κενό ασφαλείας ειδικά αν επιβεβαιωθεί η διάθεση των ΗΠΑ να μην υποστηρίξουν την ενεργοποίηση του άρθρου 5 του ΝΑΤΟ. Κατέχει τον θύλακο του Καλίνινγκραντ εντός της επικράτειας της Λιθουανίας με μια στενή ζώνη μήκους σχεδόν 40 χλμ. να χωρίζει τη ρωσική επικράτεια από τη λιθουανική. Ας ευχηθούμε κάτι να μπορεί να σταματήσει τον Πούτιν να κινηθεί εναντίον ευρωπαϊκού εδάφους. Σίγουρα δεν θα είναι ο Τραμπ.